

Donderdag 20 september 1918

Te Watervliet — een groot dorp, tien minuten gaans van de Hollandsche grens — worden zulke groote loopgraven gedolven, dat er autos doorrijden kunnen. Geen eetwaren mogen vandaar uit naar elders worden verzonden, "gekookte" eieren alleen zijn bij den verbruiker, die ze op zich heeft, toegelaten. De boter kost er slechts 6,50 den kilog. De appelen zijn er zeer goedkoop, doch geen uitvoer is mogelijk.

In den voorlaatsten luchtaanval, degene van zondag laatst, zijn er, verzekert men te St.-Denijs, dicht bij de herberg "De drie koningen", een dertigtal Duitschers gedood in een soort van loods. Een Vlaamsche vrouw, wier man aan 't front is, en die voor hen kookte, onderging hetzelfde lot.

Het schijnt, dat de bezetting hier met al het materiaal gaat vertrekken en er reeds aan begonnen is. Het brood is weder eetbaar, grijs, er is nog geen meel van aardappelschillen in, zooals voorspeld was.

Laten wij hopen, dat die vervalsching niet geschieden zal.

Het weder is koud met regenvlagen. Op 7 juli ll. werd hier in de zitkamer voor de laatste maal gestookt en nu is er opnieuw vuur sedert 17den dezer.

Virginie LOVELING (« *In oorlogsnood* »)